

[Tove Lindbo Larsen]

I øvrigt mener jeg, at ingen med respekt for livet kan tillade sig at læse tallene for legale, provokerede aborter uden at tænke på det antal illegale aborter, der forekom før 1973 ofte under utrygge og undertiden ikke ufarlige forhold. Hvis man vil erkende det, kender selv kristeligt folkeparti de tragedier, der kunne være en følge af en illegal abort.

Socialdemokratiet finder fortsat, at en svangerskabsafbrydelse er en nødløsning, og det er min bestemte opfattelse, at kvinderne også opfatter det sådan og erkender det ansvar, der følger med. Derfor synes jeg, det er menneskeligt forkert at køre den, må jeg have lov til at kalde det usmagelige kampagne, kristeligt folkeparti har kørt. Foreningen for Familieplanlægning har udarbejdet et særdeles udmærket og sobert oplysningsmateriale. Flere afsnit afsluttes med ordene: »Svangerskabet er dit.« Det kan vanskeligt siges bedre, end pjecen gør det.

Jeg skal helt undlade at omtale den pjece, kristeligt folkeparti arbejder med. Jeg mener, den menneskeligt gør meget mere ondt end godt og gør det endnu sværere for kvinder, der i forvejen er i en vanskelig situation.

Justitsministeren omtaler en arbejdsgruppes overvejelser om at få foretaget en undersøgelse, der kan belyse motiverne til en foretaget abort og de familiemæssige, psykiske og fysiske virkninger af svangerskabsafbrydelsen. Jeg kan godt se noget rigtigt i at foretage en sådan undersøgelse af lovens virkninger, men jeg vil meget gerne understrege, hvad der også gives udtryk for i betænkningen, at en sådan undersøgelse må foretages med det videst mulige hensyn til kvinden og dermed til privatlivets fred.

Jeg vil endnu en gang erindre forslagsstillerne om, at den eksisterende lov giver adgang til svangerskabsafbrydelser. Det er en frivillig sag. På socialdemokratiets vegne må jeg afvise lovforslaget.

Voigt (FP):

Spørgsmålet om fri abort er et spørgsmål, der drejer sig om følelser, om personlige følelser. Det er min opfattelse, at uanset om man er tilhænger eller modstander af den fri abort, må man være enig i, at det niveau, som debatten har været ført på i den sidste uges tid, er for lavt. Man har i den grad, synes jeg, trampet på mange følelser, men der

er vel en eller anden nedre grænse for, hvor langt ned i muddret man kan trække en sag. Jeg synes, det er lykkedes et enkelt menneske at krybe under denne nedre grænse. Det har været meget ubehageligt.

Vi må erkende, at der er et meget stort antal aborter, og da må vi se at få oplyst kvinder, og vel nok især unge kvinder, om, at man kan beskytte sig for mindre end det, en cigaret om dagen koster. Vi bliver også nok nødt til at se på, om det ikke vil være rimeligt, at der bliver erlagt en betaling for disse abortindgreb, naturligvis med al mulig hensyntagen til sociale forhold.

I fremskridtspartiet har vi forskellig opfattelser i dette spørgsmål om fri abort, og det vil komme til udtryk, når vi skal stemme ved forslaget tredje behandling. Men vi vil under det kommende udvalgsarbejde føre en renlivet og saglig debat i denne sag og stille de spørgsmål, der vil være relevante for at få belyst hele denne problematik. Hvad enten vi er tilhængere eller modstandere i fremskridtspartiet, tager vi afstand fra det niveau, som debatten har været ført på.

Mette Madsen (V):

Det er urealistisk ikke at ville se i øjnene, at loven om fri abort er en kendsgerning, vi må leve med. Det viste sig ved vedtagelsen, og det er med stor tydelighed bekræftet ved de lejligheder, hvor vi senere har diskuteret denne lov her i tinget. Denne realitet kan man så være glad for eller ked af, alt efter den indstilling den enkelte har til spørgsmålet, og venstre rummer begge synspunkter.

Da loven om fri abort blev gennemført i 1973, stemte størsteparten af venstres medlemmer, deriblandt jeg selv, imod loven. Det betyder ikke, at vi mener, at loven om svangerskabsafbrydelse skal være sådan, som kristeligt folkeparti gentagne gange har foreslået og her foreslår igen: at et svangerskab kun kan afbrydes, hvis det medfører fare for kvindens liv eller alvorlig forringelse af hendes helbred, eller hvis graviditeten skyldes omstændigheder som nævnt i den borgerlige straffelovs paragraf om voldtægt.

Venstre mener, at en lov om svangerskabsafbrydelse også må have bestemmelser om, at det af sociale og andre tungtvejende grunde kan tillades en kvinde at få foretaget abort ud fra den medmenneskelige betragtning, at